

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، یازدهم مارچ ۲۰۰۹

ستراتژی مضاعف در قبال افغانستان

رئیس جمهور اتازونی نه تنها عساکر بیشتر به افغانستان میفرستد،

بلکه میخواهد با طالبان معتدل مذاکره هم نماید

در شماره مؤرخ نهم مارچ ۲۰۰۹ روزنامه معتبر برلین بنام "برلینر تاگس شپیگل" Berliner Tagesspiegel نوشته ای از قلم "کریستف فون مارشال" Christoph von Marschall از واشنگتن زیر عنوان بالا نشر گردیده، که ترجمه و انتقالش را بحال خوانندگان عزیز القدر پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" مفید دانستم. اینست که ترجمه ملخص (تخلیص شده) آن تقدیم میگردد :

« رئیس جمهور اتازونی، بارک اوباما، میخواهد که از طریق پیشکش آشتی با طالبان معتدل، مقاومت را در افغانستان بشکند. اوباما به "نیو یارک تایمز" گفت : "این نزدیکی با انسانهایی صورت میگیرد، که ما بحیث بنیادگرایان اسلامی مد نظر گرفته ایم." اوباما بالوسیله سخنانی را که ضمن مبارزات انتخاباتی بر زبان آورده بود دقیق تر فامولبندی کرد. در آن وقت گفته بود، که خواهد کوشید گروپهایی را از مقاومت بیرون بکشد؛ عیناً بشکلی که در عراق میسر گردید.

بعد از اینکه قوای امریکائی در عراق تقویت یافته و به گروه های سنی مذهب در مراکز عمده مقاومت، وعده های همکاری و امداد بازسازی داده شد، حملات انتحاری و تلفات امریکائی در سال ۲۰۰۸ بشدت رو بکاهش نهاد.

به گفته اوباما "چانسهای مشابهی در افغانستان و پاکستان نیز قابل درک است." او گوشزد کرد، که عین موفقیت عراق را نمیتوان انتظار داشت، زیرا "وضع افغانستان به مراتب مغلق تر است." اوباما بخش اول این ستراتیژی مضاعف، را سه هفته پیش براه انداخت، که عبارت بود از تقویه سپاهیان امریکائی در افغانستان به اندازه ۱۷۰۰۰ نفر. متخصصان پیش گوئی میکنند، که اوباما در سال جاری جمعاً ۳۰۰۰۰ عسکر را به افغانستان خواهد فرستاد. امریکا که همین حالا ۳۸۰۰۰ عسکر خود را در افغانستان مستقر ساخته است، و این رقم بیشتر از مجموع قوای متحدین ناتو میباشد، انتظار دارد، که ممالک دیگر ناتو نیز قطعات خود را تقویت بخشیده و مأموریت خود را در جنوب افغانستان گسترش بدهند. از آلمان، که همین حالا ۳۸۰۰ عسکر خود را در شمال

افغانستان و کابل گماشته است، نیز در این ارتباط نام برده میشود. البته وزیر خارجه جدید امریکا، هلری کلنتن، ضمن مصاحبه خود با ZDF (شبکه دوم تلویزیون دولتی المان - شرح از مترجم) از تقاضای انهماک المان در جنوب جنگزده، خودداری نمود و در جواب سؤالی گفت: "این امر مربوط به تصمیم خود المان است".

حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان، از پیام آشتی اوباما، حسن استقبال کرده و با تشخیص حدود، گفت: "طالبانی که با القاعده مرتبط نبوده و در تخریب افغانستان دست نداشته باشند، خوش آمده اند". اوباما فقط "آمدگی" طالبان معتدل را برای همکاری، بحیث نکته عمده مشخص ساخته بود.

اوباما با ذکر جمله ای که "حکومت ملی (حکومت افغانستان - شرح از مترجم) هنوز از اعتماد مردم افغانستان برخوردار نیست"، در واقع بار دیگر تردد خود را در مورد رهبری کرزی، تبارز داد. اوباما به سؤالی که "آیا اتا زونی در افغانستان پیروز است؟" جواب صریح داد که: "نی".

برخلاف رئیس جمهور بوش، اوباما و تیم افغانستان شناسانش، کرزی را بدیده انتقاد نگریسته و در انتخاب مجدد وی از او حمایت خواهند کرد.

اوباما یکبار دگر این حق را برای امریکا قایل گشت، تا تروریستان را در ممالک سومی نیز تعقیب نماید، ولو که خلاف اراده حکومت آن ممالک هم باشد. وی گفت: «شاید حالتی به میان آید - به تأکید میگویم "شاید"، چون تاکنون در زمینه چنین تصمیمی را نگرفته ایم - که دریابیم که کدام عضو برجسته القاعده در جایی اقامت دارد و ما با آن کشور در زمینه کدام تعامل و مقوله ای مبنی بر تسلیمدهی آن فرد نداریم، و یا که آن کشور چنین فرد را نخواهد تعقیب نماید. در آن صورت عملیات قوای استخباراتی امریکا، محق و برحق دانسته میشود.» (ختم ترجمه)

تبصره مترجم:

اشغالگران "مقاومت" افغانان را در گروه "طالبان" خلاصه کرده و فکر می نمایند، همینکه طالبان را از خود راضی ساختند، موضوع حل می گردد. ایشان هنوز نفهمیده اند، که روح مغرور و سرکش افغانان "انقیاد" را اصلاً نمی پذیرد و تا قوای بیگانه در خاک پاک ایشان باشند، آرام هم نخواهند نشست.

البته اوباما با پیشنهاد مبنی بر مذاکره با طالبان "معتدل"، همان تکنیک قدیم انگلیس را بکار بسته و میخواهد طالبان را دو شق کرده و از داخل ویران بسازد. شواهد اما دال برینست، که طالبان پیشنهاد صلح اوباما را رد کرده اند. روزنامه "تاگس شپیگل برلین" در شماره امروز، ۱۱ مارچ ۲۰۰۹ خود خبر ذیل را منعکس کرد:

«کابل: طالبان پیشنهاد بارک اوباما مبنی بر پیشکش مذاکره به طالبان معتدل را، بی منطق خواندند. نطق طالبان، قاری محمد یوسف روز سه شنبه گفت که: "طالبان یکدست اند، یک زعیم، یک هدف و یک سیاست دارند." به گفته او اگر این پیشنهاد به آنانی شده که در خانه نشسته و جنگ نمیکند، در آن صورت، مذاکره با ایشان هیچ ارزش ندارد....»

وزیر دفاع المان "فرنس یوزف یونگ" که همین حالا در شمال افغانستان بسر میبرد، از طالبان تقاضا کرد تا اسلحه خود را بزمین گذاشته و به مذاکره حاضر گردند. بلی؛ چیزی که بادار - بارک اوباما - فرماید، چاکران - فرنس یوسف یونگ و امثال - هم همان کنند و غیر از آن نکنند!!!!

گرچه ماهیت قوای استیلاگر و اشغالگران را همه میشناسیم و میدانیم که برای چه منظوری به تسخیر وطن ما پرداخته اند، و اینکه بوق و کرنای دموکراسی ایشان از چه نوعی بوده میتواند، مگر: مگر ازین خبر نحوه

دموکراسی وارداتی و صادره اشغالگران به صراحت درک می‌گردد!!! ایشان برهنه اظهار میدارند که از فلان و بهمان نفر در انتخابات حمایت میکنند و این کفر دموکراسی باید تلقی گردد، چون در نظام دموکراسی، آرای مردم است که باید مدار اعتبار باشد و نه اینکه بادر و باصطلاح "آورنده دموکراسی" بخواهد، نوکر و چاکری را بر مردم تحمیل نماید!!!!

چهل و یک مملکت با لا و لشکر و جنگ افزار مدرن و با پشتوانه نظامی بزرگترین پیمان حربی تاریخ، بر سرزمین "خاک نشینان" افغانستان سرازیر شده اند، به این گمان که این خاک را مطیع و مُنقاد و نوکر خود خواهند ساخت. من و نه تنها من، مگر بدین عقیده ام - و این عقیده را از مردم و تاریخ خود میگیرم - که اگر تمام ممالک جهان هم به افغانستان بریزند، مردم ما را برده و گوش بفرمان خود ساخته نمیتوانند.

درین سرزمین کلاه و دستار بسا جهانبانان به زمین خورده

و اینبار هم حکم تاریخ غیر ازین نخواهد بود!!!!